POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický poučný a zábavný,

PRO

ČECHOSLOVANY AMERICKÉ.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

[illegible]

Zásilky peněz

[illegible]

"POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"

("PROGRESS OF THE WEST.")

Is the leading republican journal published in Bohemian language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories, but principally in the West.

J. ROSICKÝ, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING.

Local notices 20 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements.

One inch a year	$25.00
" " 6 Months	15.00
" " 3 "	8.00
" " 1 Month	3.00

Larger spaces by special contract.

Office: 138 Farnham Str.

Omaha, Neb., 21 srpna, 1878

Platforma zeleňácká.

Strana zeleňácká, čili nationální v Nebrasce odbývala svojí konvenci státní dne 14. t. m. v Lincoln. Platforma její, čili prohlášení zásad zní následovně:

1.) Právo tvořiti (create) peníze a říditi cenu jejich jest jednou z vlastností svrchovanosti a náleží pouze vládě a nikoliv korporacím neb jednotlivcům.

2.) Ražení stříbra postaveno budiž na stejnou míru s ražením zlata.

3.) Zákon o národních bankách budiž ihned odvolán, národní bankovky staženy a na místo jich vydány zeleňáky s nuceným obehem.

4.) Národní úvěr musí být udržován nedotknutelný po všechny doby a každý dolar peněz, vydaný od vlády, mající známku (stamp) její má býti zákonitou měnou k placení všech dluhů, veřejných i soukromných, a všechny nynější dluhy veřejné splaceny býti mají zákonitými penězy vládními a vláda nechť stáhne své úpisy tak brzy jak možná, nahradíc je zákonitými penězy vlády a nechť vydává čas od času potřebnou část peněz k uspokojení zrůstajících potřeb obchodu a průmyslu rychle se množícího obyvatelstva.

5.) Vláda dle ústavy má úplnou a neobmezenou (absolute) moc, vydávati absolutní papírové peníze, mající plnou zákonitou platnost (full legal tender), jakož i zlato i stříbro a ustanoviti nezměnitelné měřítko (standard) peněz a udržovati je v nezměněné ceně.

6.) Vláda měla by povoliti dostatečnou částku k upravení řek Mississippi a Missouri, čímž by umožněno bylo, aby nesmírné zásoby obilí a dobytka ze západu po řekách těch posílány byly ke golfu mexickému a do trhu liverpoolského bez dlouhé a nákladné cesty přes New York.

7.) Že vláda má držeti pozemky pro skutečné osadníky a nečiniti nimy dary soukromným korporacím.

8.) Že zaměstknání vězňů mělo by se díti tak, aby nebylo nespravedlivým a záhubným jiné práci; a zvláště jest soutěž taková hanebnou, když vězňové přiváží se sem z jiných států neb území; a požadujeme aby všechny takové obyčeje zapovězeny byly legislaturou.

9.) Aby státní legislatura vynašla nějaký prostředek, neb přijmula nějaký zákon, tak aby poskytnuty nám byly přiměřené ceny za dopravu našich plodin.

Tomuto prohlášení zásad předchází resoluce v kteréž odsuzuje se finanční politika dosavádní a na účet té samé klade se tíseň obchodní, která v minulých letech zemi ovládala.

Toto prohlášení zásad neliší se v hlavních podstatních věcech od prohlášení zásad strany té v kterémkoliv státu a pojednáme tedy o nem se stanoviska všeobecného.

Nemůžeme nikterak pochopiti, kterak rozumní lidé mohou vysloviti zásadu, že vláda, buď si jakákoliv, má právo *tvořiti* peníze a říditi cenu jejich. Tvořiti, ve smyslu všeobecném, i ve smyslu strany zeleňácké, znamená něco z ničeho zříniti. Aby vláda to činiti mohla, musila by býti obdařena mocí nadpřirozenou, musila by umět činit divy a věra nynější doba není přiměřena k tomu, aby jemu věřili. Je-li kdosoliv nadán jest mocí nadpřirozenou. Tak jako z *tvořením* peněz, má se též i s říděním jejich ceny. Věci kterak ceny nemá, nemůže nikdo ceny dodati. Jinak by arci bylo, kdyby článek ten uměl, že jedině vláda má právo peníze razíti neb vydávati; to však článek ten nemíní, jak z článků ostatních vysvítá.

Proti článku druhému nelze mnoho namítati. Od založení této republiky stálo stříbro se zlatem na stejném stupni v ohledu upotřebení k účelům mincovním, až taiukátským spiknutím v roku 1873 postaveno do pozadí. Letos sice zavedeno znovu ražení stříbrného dolaru, ale stříbro nepostaveno na roveň zlatu. Zlato razí se v mincovně pro každého na jeho vlastní účet, po zaplacení nepatrného procenta za výlohy ražení, stříbro však nikoliv; to kupuje vláda za tržní cenu a razí na svůj účet. Z toho ohledu tedy, aby vrácena byla stříbru úplná platnost jakou dříve mívalo a jaká mu tajně a taiukátsky odejmuta byla, nelze proti článku tomu mnoho namítati, ač zároveň nelze zatajiti, že by tím prospělo se hlavně jen držitelům neraženého stříbra, kteří pak obdrželi by lepší cenu za kov ten.

Článek třetí obsahuje dva požadavky; jeden, který má myslíme málo váhy, důležitosti a prospěšnosti a druhý který stojí přímo v odporu s ústavou a rozhodnutí soudům. Jestliže zákon o národních bankách bude odvolán a neb ne, zůstane myslíme lhostejno pro blahobyt neb prospěch národa. Zrušení národních bank požaduje se od strany zeleňácké proto, že prý uděleny jim velké výsady; že na složení vládních úpisů v pokladně národa, z kterých béřou úroky, obdrží 90 procent bankovek, s kterými obchod vedou, béřouce tak dvojnásobný užitek z kapitálů svých. Při požadavku zrušení národních bank zapomíná se arci obyčejně na to, že by na úpisy ty musily se úroky platiti, nechť by nalezaly se v rukou bankérů a neb nechť nalezají se v pokladně vládní co záruka za bankovky. Též i to, že banky na kapitál svůj platí zvláštní daně, výhradně na obchod bankovní uložený, kteréž daně myslíme kolem 7 milionů ročně vynesou. Konečně též i na to, že obchod bankovní nemůže býti tak výnosný, jak přátelé zrušení národních bank předstírají, neboť jinak měli by jsme jistě plný počet bank co jich zákonem povoleno; měli by jsme v oběhu plný počet bankovek, čemuž ale není tak. Zrušením bank národních soudíme že nedocílilo by se úspěchu žádného, leda že ubyla by z příjmů vládních daň bankovní. Nahražení bankovek zeleňáky příčí se prosto ústavě a rozhodnutí soudnímu. Dle ústavy, jak nejvyšším soudem vykládána jest, nemá vláda naše právo vydávati zeleňáky, totiž dlužní úpisy na nichž by nebyl určitý slib, kdy a jak je splatiti hodlá. Zákonitost *vydaných* zeleňáků byla sice uznána nejvyšším soudem, však ne jednohlasně a pouze na základě ústavního práva, použití prostředků mimořádných v pádu ohrožení bezpečnosti země. Za takový pád považována byla válka občanská, však nyní takový pád nestává.

Článek čtvrtý jest směšící nesmyslu. Počíná sice velmi rozumě, poctivě a spravedlivě. Žádný poctivý občan nebude odporovati tomu, aby národní dluh, učiněný v době největšího nebezpečí republiky, poctivě splacen byl; žádný národovec nebude požadovati zneuctění národa a okradení těch, kteří v době potřeby tomu národu prostředků propůjčili k zachování celistvosti Unie, neb těch kteří spoléhajíce v poctivost národa, peněz svých u něho uložili. Kde skrývá se nepoctivost v tomto článku čtvrtém, seznáme z článku následujícího, v němž vyvětluje se, co lze považovati za zákonitě [illegible] úpisy [illegible].

Článek pátý jest nejhlavnější v celé platformě; obsahujíť základní požadavek strany nationálů, obsahuje její pravé vyznání víry. Vyvětluje zároveň, proč letos vzdali se názvu "greenbackův" a přijmuli název "nationálů". Dříve požadovala strana ta vydání neobmezeného množství zeleňáků. Nyní požaduje vydání neobmezeného množství neobmezených (absolutních) "peněz." Rozdíl mezi zeleňáky a absolutními penězy jest následující: Zeleňák jest dlužním úpisem, který Spoj. St. slibují zaplatiti; absolutní papírový peníz nebyl by dlužním úpisem, nýbrž papírem, na němž by vytištěno stálo: "Totoť jest dolar", a neb 5 dolarů a neb 1000, a tomuto papíru, praví nationálé, má vláda uděliti plnou cenu se stříbrem a zlatem a na té ceně je udržovat. Může tak učinit? Nikoliv! Vláda může právě tak málo propůjčit a neb vynutit umělé ceny, jako může kterýkoliv jednotlivec. Vezmeme příklad. Mlíkař prodává, k vůli pohodlí, tolik a tolik ticket za dolar. Na každé té ticketě je vytištěno: Dobrá za quart mléka; a neb: Já slibuji dáti kvart mléka za tento lístek. Každý ví, že když za dolar těch ticket koupí, obdrží tolik kvartů mléka, kolik kvartových ticket má. Dejme tomu, že by mlíkař chtěl prodávat absolutní tickety, že by na ně nechal vytisknout na každou "Totoť jest kvart mléka," nadělal by z toho papíru mléka? Měl by každý kdo by koupil za dolar těch ticket tolikéž kvartů mléka v kapse? Nikoliv! Právě tak málo jako vláda pouhým vytištěním na papíru dovede z něho udělati peníz? Ale, namítají zastáncové této nesmyslné zásady, vždyť zeleňáky jsou také pouze papíry, jsou to pouze dlužní úpisy, a mají cenu co peníze skoro rovnou skutečným penězům, proč by neměly míti ceny papíry, na kterých bude vytištěno že jsou to peníze.—Ano, právě proto neměly by cenu, že to nebudou peníze a zeleňáky měly a mají cenu proto že jsou to dlužní úpisy, které vláda slibuje nahraditi skutečnými penězy a cena zeleňáků řídila a řídí se dle toho, jak brzy lze očekávati, že nahraženy budou penězy. Jelikož jest doba již nedaleko, kdy vláda na požádání bude zeleňáky, – své dlužní úpisy,—vypláceti, mají cenu skoro rovnou s penězy. Absolutní papíry by cenu takovou míti nemohly nikdy, poněvadž by nikdo nemohl očekávat a požadovat, by mu za peníze vyměněny neb skutečnými penězy nahraženy byly. Vydání takových "peněz" musilo by vésti nevyhnutelně tam, kam vedlo v Rakousku vydání "černých bankocetlí" a ve Francii vydání asignatek,—k národnímu bankrotu.

S článkem šestým souhlasíme úplně. Celá ta krajina, která leží podél řek Missisippi a Missouri a jich splavných přítoků, zahrnujíc mimo pobřeží státy Arkansas, Tennessee, Kentucky, Iowa, Illinois, Ohio, Wisconsin, Minnesota, Nebrasku a Kansas a vůbec celou krajinu západní až k pohoří skalnímu, nabývá každým rokem větší důležitosti co zásobárna světa. Jsouc po dráze příliš vzdálena pobřeží mořského, kamž plodiny své pro vývoz určené dopravovati musí, má velikého v tom zájmu, aby cesty a prostředky dopravní učiněny byly co možná levnými, a k tomu poskytají výbornou příležitost zmíněné řeky. Že se již přípravných kroků k provedení tohoto požadavku činí, oznámili jsme minule.

S článkem sedmým bude, trváme, souhlasiti též každý. Kongres rozplýtoval již přes příliš veřejných pozemků k podpoře podniků soukromných, z nichž arci některé důležitosti národní měly. Dalšímu plýtvání měl by pak pro vždy býti konec.

Článek osmý dojde nepochybně schválení pouze těch, kteří konkurencí práce vězeňské trpí. Ostatní občané a platitelé daní sotva s ním souhlasiti budou. Jsou pouze dvě cesty, kterak s vězny naloženo býti může. Buď nechati je v úplné zahálce a krmiti a latiti je z daní; neb nechati je vydělávati vlastní živobytí přidržováním je k práci. V posledějším pádu arci musí vstoupiti v soutěž s výrobou práce svobodné. Buď tedy musí trpěti někteří soutěží práce vězňské a neb musí platiti všichni poplatníci daní více o to, co nákladu na vězny vyžaduje.

Článek devátý namířen jest proti rychlému bohatnutí železničných společností a jest vlastně i mírný. Dráhy v našem státu počítají za dopravu osob i nákladu dosud ty samé ceny, jaké počítaly před 5 roky, kdy rozvoj obchodu toho stál na nízkém stupni, kdy nemohly ani polovici tolik dopravy a jest čas, když dráhy samy nepomýšlí aby ulehčily břímě které obyvatelstvo ukládají, aby zákonodárství na to pomyslilo.

V požadavcích místních shodujeme se úplně s tímto prohlášením zásad, však požadavky všeobecné, národní, musíme rozhodně odsuzovati co nesmyslné a prospěchu národa záhubné. S námi souhlasiti bude, trváme, každý rozumný a soudný čtenář.

Zákon o preemtion.

Soudíce že lépe posloužíme stručným a srozumitelným výtahem ze zákona, než suchopárným a rozvláčným zněním zákona celého, podáváme tuto z výtahu předpisy zákona o preemtion:

Všechny pozemky veřejné, které nejsou jinak zaujmuté, neb vyhražené, vyjma pozemků minerálních (na kterých se nalezají soliné neb jiné doly) mohou býti zaujmuty na preemtion; každá osoba, jsouc hlavou rodiny a neb osoba svobodná přes 21 roků stará a jsoucí občanem Spoj. St., neb dle zákona projevivší že občanem chce se státi (majíc jak se říká první papíry) jest oprávněna k zaujmutí pozemku na preemtion, vyjma takových kteří mají v tom státu neb territorii již vlastní pozemek a neb v některém jiném státu vlastní 320 akrů. Nikdo nemá právo vzíti více než 160 akrů, aniž má právo použíti výhod zákona tohoto více než jedenkráte, (totiž jen jednou ve svém živobytí lze pozemek na preemtion zaujmouti.)

Pozemky veřejné dělí se ve dvě třídy, nabízené (offered) a nenabízené. Nabízené jsou takové, které byly již vládou rozměřeny a osadnictvu ke koupi neb osazení nabídnuty. Nenabízené jsou pozemky dosud nevyměřené a ku koupi nenabídnuté. Všechny pozemky ve východní Nebrasce a Kansas jsou pozemky nabízené. Kdo takové zaujme na preemtion, musí se na nich nejprvé usaditi, do 30 dnů po svém usazení oznámiti to v pozemkovém úřadě vládním, svého okrsku, složiti tam přísahu že jest k zaujmutí oprávněn, že nikdy ještě žádný pozemek tímto způsobem nezaujmul, že nevlastní žádný pozemek v tom státu ani 320 akrů v žádném státu neb territorii a že zaujímá pozemek ten k své vlastní potřebě a ne k špekulaci. Kdykoliv po 6 měsících od času osazení a dříve než uplyne jeden rok, dosvědčí osadník na úřadě dvěmi svědky, že bydlel ten celý čas na pozemku a jej vzdělával, zaplatí 1.25. za akr a má právo k zápisu čili patentu od Spoj. St. na pozemek ten. Patřili pozemek zaujmutý do třídy nezaujmutých, má zaujímatel času 90 dní ohlásiti své osazení a složiti přísahu a má pak 2 roky a 9 měsíců času k dosvědčení, že na pozemku bydlel a jej vzdělával a k zaplacení toho samého.

Oprávněný osadník, který nejprvé na pozemek přijde v tom úmyslu, aby se na něm usadil a prací neb vzdělávaním na něm dá na jevo, že chce pozemek ten podržeti, má přednost přede všemi, kteří by snad později přišli a nároky na pozemek ten činili. Pakli že pozemek vzdálen jest přes 75 mil od pozemkového úřadu, netřeba osadníku se svědky se až do úřadu dostaviti, aby dokázal, že skutečně po 6 měsíců na pozemku bydlil. V tom pádu dostačí přísežné svědectví svědků, složené u klerka soudu, však osadník musí osobně dostaviti se s tímto přísežným svědectvím do pozemkového úřadu.

Železničné pozemky.

Pod tímto ohlavením nalezáme ve "Slavii" min. týdne článek, v kterém se praví:

Jak už pravena, železničné společnosti drží se slova "not disposed of", nezadané, a stojí na tom, že výrok sekretáře není správný. Soudí Jere Black v právní při, kterou vedla dráha Kansas Pacific, skutečně rozhodnul, že slovo to míní, pokud ty pozemky nedostaly se jakýmkoli spůsobem, nikoli jen prodejí, z rukou společnosti. Dále uznal, že první morgič, který zákon z roku 1864 dovolil k vůli zabezpečení požadavku vítězů, jest skutečným zadáním těch pozemků v zákonitém smyslu. Tudíž není platitby o všech jiných drahách, které na pozemkové úřady vystavily morgič oprávněný.

Jelikož záležitost tato veliké má důležitosti pro všechny, kteří hodlají na západě domova si zvoliti, dovolíme si upozorniti "Slavii" na následující mýlky v hořejším udání:

1.) Jere Black není soudím nýbrž pouze právníkem.

2.) S rozhodnutím v záležitosti Kansas Pacific dráhy není pranřeho co dělati.

3.) Obledně otázky té nebyla dosud žádná soudní pře vedena.

To co Slavie za rozhodnutí soudní uvádí, není nic jiného, než dobrozdání (opinion) Jere Blacka, kterýž snad někdy byl nějakým místním soudcem v státu svém (Pennsylvanii) a odtud titul "soudí" odvozuje. Dobrozdání to bylo poskytnuto na dožádání U. P. dráhy a bylo od ní též nepochybně náležitě zaplaceno. Otázka ta nebyla dosud soudům k rozhodnutí předložena, nýbrž spor veden v pozemkovém odboru a rozhodnut pouze od sekretáře vnitra a proto "soudí" Black nemohl míti s ní co dělati i kdyby skutečným soudcem byl. Do omylu tohoto padla Slavie nepochybně následkem toho, že dráhy pacifické toto "dobrozdání" používaly v sporu svém při odboru pozemkovém za důvod a nyní rozhlašují je všude, jako by bylo platné a konečné, nepochybně jen proto aby osadníky od zaujímání pozemků jejich zdržely. Že mezi koupeným dobrozdáním a rozhodnutím soudu jest veliký rozdíl, přizná nám tušíme Slavie sama.

O zaujímání železničních pozemků na preemption.

Došel nás z Buttler Co. dopis a též čteme v David City Press, že pověstný Newberry "zadává" o železniční pozemky, nechaje si od každého zaplatit $25.00. Upozorňujeme, že každý kdo mu zaplatí 25 dolarů, vyhazuje z kapsy $21.00, neboť bez jeho prostřednictví může každý v pozemkovém vládním úřadě žádaný pozemek zaujmouti a bude jej to státi pouze 4 dolary. Jest nám to divné, že vzdor četným výstrahám, nechají se rodáci naši svésti k tomu, aby tomu člověku, ač jej znají, sypali peníze do kapes. Kdo chce kam, pomozme mu tam a proti hlouposti neprodává se žádné koření v apatyce.

Dále zaslán byl nám k posouzení oběžník dráhy U. P., v kterém oznamuje, že pozemky její nemohou být zaujmuty na preemption, že je prodává dosud jako dříve, že nikdo nemůže nabýti práva majetnictví k pozemkům těm než koupí od společnosti a že se souditi bude s každým, kdo by chtěl se na pozemku jejím usaditi. Na dotaz ten podáváme následující náš úsudek:

Ten oběžník vydala společnost proto nepochybně, aby osadníky zdržela od zaujímání jejích pozemků. Dokud tato záležitost soudně rozhodnuta nebude, hodlá společnost popírati právo k zaujímání jejích pozemků. Jestli společnost dosud právo má pozemky prodávati za ceny libovolné, nelze nám určiti. Náš osobní náhled jest však, že ano. Zákon, nímž jí pozemky udělены byly, praví výslovně, že do tří roků po dobotovení a přijmutí dráhy mají osadníci právo pozemky ty zaujímati na preemption; však jelikož peníze které za pozemky ty zaplatí připadnou společnosti, soudíme že společnost má též právo pokračovati v prodávání, když se kupců nalezne.

Druhé tvrzení společnosti, že pozemků jejích nelze nabýti jinak než koupí, jest poněkud smělé. Sekretář vnitra (neb ministerstvo) rozhodlo že každý může nabýti pozemků těch zaujmutím na preemption a soudíme že rozhodnutí ministerstva má více váhy než pouhé tvrzení společnosti.

Jestli se společnost souditi bude s každým, kdo na jejím pozemku se usadí a neb ne, ukáže blízká budoucnost. Náš náhled jest, že ne a to z více následujících příčin: K tomu, aby společnost dosáhla soudní rozřešení otázky té, netřeba zavádět sta neb tisíce soudů, to by bylo zbytečné. Když zavedli proti jednomu a provede soud až k nejvyšší instanci, rozhodnutím bude ta otázka za všechny. Pakli že by se všemi souditi chtěla, stínila by tak jen proto, aby jim způsobila nesnáze. Doufáme však, že tak nestane, neboť mimo toho že by tím nepospěla konečnému rozřešení otázky té, zdržela by usazování se na pozemcích kolem své dráhy, vzdělávání těch pozemků a zrůstání dopravy, tedy svých vlastních příjmů.

Opakujeme však radu dříve již uvedenou: Lé, s vyčkati dokud se celá věc poněkud nevyjasní a neuspořádá. Z Washingtonu došla o této záležitosti následující zpráva:

Sekretář Schurz připravil pravidla pro poučení osadníků hodlajících zaujmouti pozemky Pacifických drah, dle nedávného rozhodnutí v případu Dudymotta. Dráhy pacifické, prostřednictvím svého zástupce, požádaly sekretáře o slyšení proti onoma rozhodnutí, dříve než pravidla ta uveřejněna budou. Sekretář oznámil zástupci společnosti, že dává jim času do 26. t. m. k udání důvodů. Tento krok se strany drah považuje se za známku, že hodlají protiviti se rozhodnutí sekretáře a krok za krokem boj proti tomu vésti. —

Z této zprávy vysvítá, že od ministerstva vydány budou jakási pravidla, nicíž se každý osadník říditi musí budeli chtět být bezpečným ve svém zaujmutí a opakujeme naší radu, aby každý kdo pozemek železniční zaujmouti hodlá, posečkal aspoň tak dlouho, dokud pravidla ty ohlášeny nebudou, chceli se možným nesnázím vyhnouti.

Literatura.

"Rozvaha" nazývá se nový list, který jak dříve ohlášeno, vyšel v Clevelandu. Jak z "Dennice Novověku se dovídáme, vychází "Rozvaha" co denník, nás došel však pouze týdenník. Jest formátu poněkud menšího než Pokrok Západu, stojí $2.50 ročně a vychází v čísle 104 Croton St. Vydavatelé jsou pp. J. Oliverius a K. Vopalecký. Jakž ani pod řízením p. Oliveriusa jinak býti nemůže, jest list radikálně republikánským a pozorujeme z něho, že p. O. neubylo na ráznosti s jakou přesvědčení své zastává a odůvodňuje. Vítáme p. Oliveriusa s potěšením k opětné činosti novinářské a přejeme novému listu hojně zdaru.

Dennice Novověku vyšla minulý týden a však pro tenkráte dosud v menším než obyčejném formátě. Vydavatel oznamuje, že s číslem tohoto týdne bude opět vše v staré koleje uvedeno a Dennice vycházeti bude pravidelně. Adresa její jest nyní 144 Champlain St., Cleveland, Ohio.

"Základové vědomosti" spisek to, který zčeštil p. L. J. Palda a vydala česká sekce dělnická v New Yorku, zasluhuje všemožného odporučení a neměl by chyběti v rodině žádného svobodáře a občana po uvědomění dychtícího.

Osvěty, měsíčníku pro rozhled v umění, vědě a politice, vydávaného V. Vlčkem, o jehož výtečnosti jediný jde hlas, došel nás sešit srpnový, s obsahem následujícím: Slované ve Slezku, — O prvotinách umění hudebního,—O vzdělávání hluchoněmých, — Obrazy z Tunisu, — Dle přírody, — Divadelní rozhledy, — Nové hroby české, — Drobné zprávy. "Osvěta" stojí v Čechách 6 zl. ročně a předplácí se v Ostrovní ul. čís. 6 v Praze.

Čtenářské besídky, vyšel sešit sedmý, obsahující dokončení Herlošova románu "Černohorci". Vydává F. J. Daneč a J. V. Matějka v New Yorku.